

Den 2. juli forelagde Kommissionen en rapport om krisens følger for EU's handel med tekstilvarer og konfektion, men rapporten beskæftigede sig ikke med modesektoren, især læder- og skotøjsindustrien.

Vil Kommissionen i betragtning af denne udeladelse snarest forelægge en rapport om denne sektor, som er af stor betydning?

(¹) EFT C 104 af 14.4.1999, s. 191.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pascal Lamy

(2. december 1999)

Det ærede medlem påpeger med rette, at rapporten om følgerne af den asiatiske krise for EU's handel med tekstilvarer og beklædningsgenstande ikke omfatter læder- og skotøjsindustrien. En detaljeret undersøgelse af følgerne af den asiatiske krise for handelen i disse sektorer viste sig imidlertid at være betydeligt mere vanskelig. I modsætning til hvad der er tilfældet for tekstilvarer og beklædningsgenstande, findes der nemlig almindeligvis ikke nogen overvågningsmekanisme for handelen med læder og fodtøj, og sådanne mekanismer er nyttige statistiske redskaber. Ovennævnte rapport, som blev gjort offentlig tilgængelig på Internet, koncentrerede sig især om udviklingen i importen fra visse handelspartnere som følge af krisen.

Da der i de sidste par måneder igen er kommet gang i den økonomiske vækst i det sydøstasiatiske område, forekommer det ikke i øjeblikket nødvendigt at udvide ovennævnte rapport. Hvis der i fremtiden skulle opstå en lignende udvikling af den finansielle krise i Asien, vil også læder- og skotøjssektoren blive dækket af de eventuelle rapporter.

(2000/C 203 E/167)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2082/99

af Roberta Angelilli (NI) til Kommissionen

(12. november 1999)

Om: Begrænsning af Apples garanti i Italien

Computerfirmaet Apple anvender på det italienske marked en garanti på sine produkter, hvis gyldighed er begrænset til ét år, og som udelukker programmet, som i disse højteknologiske produkter udgør en væsentlig del.

Artikel 2 i direktiv 93/13/EØF (¹) af 5. april 1993 fastslår, hvad der forstås ved urimelige vilkår i kontrakter og forbyder sådanne vilkår, idet de anses for at være restriktive. Endvidere fastsættes det, at enhver begrænsning af rettighederne udtrykkeligt skal godkendes af forbrugeren, som skal underskrive et særskilt dokument herom. Apple i Italien overholder ikke denne bestemmelse.

1. Anser Kommissionen ikke Apples garanti i Italien for at være i modstrid med ovennævnte direktiv?
2. Bør Kommissionen ikke gribe ind over for de kompetente myndigheder med henblik på at forsvare forbrugernes rettigheder?
3. Hvad mener Kommissionen generelt om spørgsmålet?

(¹) EFT L 95 af 21.4.1993, s. 29.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af David Byrne

(8. december 1999)

I Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler defineres urimelige kontraktvilkår, og det bestemmes, at sådanne vilkår ikke skal være omfattet af forbrugerftaler.

Artikel 3, stk. 1, i direktivet bestemmer: »Et kontraktvilkår, der ikke har været genstand for individuel forhandling, anses for urimeligt, hvis det til trods for kravene om god tro bevirker en betydelig skævhed i parternes rettigheder og forpligtelser ifølge aftalen til skade for forbrugeren.«. Derudover indeholder bilaget til direktivet en vejledende og ikke-udtømmende liste over de kontraktvilkår, der kan betegnes som urimelige.

Direktivet er blevet gennemført i Italien og er nu indføjet i den nationale lovgivning. Derfor er det de nationale domstole der, der skal træffe afgørelse om anvendelsen af direktivet. Disse domstole kan, hvis de finder det nødvendigt, søge vejledning hos Domstolen i denne sammenhæng.

Det synes derfor at være hensigtsmæssigt for borgerne at få specifik juridisk rådgivning i Italien eller at indgive sagen til de relevante nationale myndigheder der.

(2000/C 203 E/168)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2090/99
af Reinhold Messner (Verts/ALE) til Kommissionen

(8. november 1999)

Om: Udnævnelse af en særlig EU-repræsentant for Tibet

Kommissionen har utvivlsomt kendskab til Europa-Parlamentets beslutninger af 13. juli 1995 ⁽¹⁾, 15. januar 1998 ⁽²⁾ og 14. maj 1998 ⁽³⁾ om situationen i Tibet.

Ud over en fordømmelse af Folkerepublikken Kinas ulovlige invasion og besættelse af Tibet indeholder nævnte beslutninger en udtrykkelig anmodning til Rådet og Kommissionen om at udnævne en særlig EU-repræsentant for Tibet, »der skal have til opgave at tage alle initiativer, der kan sikre, at EU's anmodninger angående situationen for de borgerlige og politiske rettigheder i Tibet bliver fulgt op«.

Europa-Parlamentet, Kommissionen og et stort antal premierministre har forsikret Dalai Lama om, at de vil forsøge at gøre noget for så vidt angår situationen vedrørende menneskerettigheder og borgerlige rettigheder i Tibet og at få reelle forhandlinger i gang mellem Dalai Lama og de kinesiske myndigheder uden forhåndsbetingelser fra nogen af parternes side.

Desuden har Europa-Parlamentet gentagne gange anmodet om oplysninger vedrørende verdens yngste politiske fange, Gedhun Choeky Nyima, den 10-årige tibetanske dreng, der i en alder af seks år blev kidnappet af de kinesiske myndigheder efter at være blevet anerkendt af Dalai Lama som den sidste reinkarnation af Tibets vigtigste andet spirituelle overhoved, Panchen Lama.

1. Agter Kommissionen at foretage sig noget konkret for at udnævne en særlig EU-repræsentant for Tibet?
2. Agter Den Europæiske Union at opfylde sine løfter til Dalai Lama vedrørende menneskerettigheds-situationen i Tibet og vedrørende indledningen af reelle forhandlinger mellem Dalai Lama og de kinesiske myndigheder?
3. Vil Kommissionen lægge pres på de kinesiske myndigheder for at få sat de politiske fanger Gedhun Choeky Nyima, Nawang Chopel og Nawang Sandrol på fri fod?

⁽¹⁾ EFT C 249 af 25.9.1995, s. 162.

⁽²⁾ EFT C 34 af 2.2.1998, s. 169.

⁽³⁾ EFT C 167 af 1.6.1998, s. 223.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christopher Patten

(17. november 1999)

Kommissionen har gjort spørgsmålet om Tibet til et af de væsentligste temaer i den politiske dialog og i dialogen om menneskerettigheder med Kina. EU har anlagt en konstruktiv og konsekvent holdning til dette spørgsmål, som blandt andet kommer til udtryk ved, at EU i sin dialog med Kina systematisk henleder opmærksomheden på spørgsmålet om menneskerettighederne og respekten for de tibetanske folks kultur-